Ankenævnet for Forsikring

Den 18. marts 2015 blev i sag nr. 87011:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt

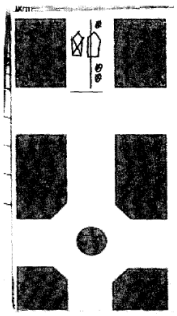
k e n d e l s e :

Forsikringstageren har autoforsikring i Topdanmark Forsikring A/S. Han klager over selskabets skyldfordeling i forbindelse med et anmeldt færdselsuheld den 6/5 2015, hvori den forsikrede bil var impliceret.

Selskabet har pålagt klageren den fulde skyld for uheldet, idet hans hustru som fører af bilen påkørte en ladvogn, der holdt i kø i højresvingsbanen ved en motorvejsfrakørsel. Selskabet har henvist til en vidneerklæring, hvoraf det fremgik, at modparten holdt stille i køen, da klagerens bil ramte. Da selskabet hæfter direkte over for modparten i medfør af færdselslovens § 108, stk. 1, har selskabet efterfølgende hos klageren opkrævet modpartens reparationsudgifter på 2.739,31, som var mindre end selvrisikobeløbet.

Klageren har i sin beskrivelse og skitse af uheldet anført:

> "Min kone har bekræftet følgende hændelse 6. maj 2014;
> Min kone kommer kørende sydfra af …motorvejen og kommer ved en fejl til a tage afkørslen mod … På afkørslen er der som sædvanlig en morgenkø af biler i højresvingsbanen. Da min kone fejlagtigt er kørt fra, fortsætter hun lige ud og tilbage ned på motorvejen i nordgående retning. Idet hun passerer en ladvogn på afkørslen fornemmer hun en kontakt, men kan ikke nå at bremse. Hun er ikke i tvivl om at denne ladvogn har trukket over den fuldt optrukne streg fra højresvingsbanen - formentlig for at tage en ny rute for at undgå køen. Næste gang min kone gør holdt, konstaterer hun at sidespejlet i højre side sidder løst - men ikke mere end at hun selv kan klikke det på igen. På grund af skadens begrænsede omfang har hun ikke meldt skaden. Min kone er ikke i tvivl om at det er føreren af ladvognen (som hun ikke har nummeret på) som er brudt ud af sin vognbane og dermed har forårsaget uheldet.

Vidnet, der holdt i kø bagved ladvognen, har om hændelsen anført:

> "Bilen holdt stille i kø ved afkørsel …
>
> Den anden bil kom kørende i høj fart og påkørte sidespejl som blev revet af.
>
> Den anden bil fortsatte sin kørsel efter påkørslen."

I klagen til nævnet af 28/11 2014 har klageren krævet, at der sker en skyldfordeling, der pålægger hver part at betale egne omkostninger.

Selskabet har over for nævnet i brev af 16/12 2014 fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor bl.a. anført:

> "Klager indsendte d. 3. juli 2014 beskrivelse af uheldet, hvoraf det fremgik, at klagers hustru var fører af bilen den pågældende dato. Hun var fejlagtigt kommet op ad den forkerte afkørsel og ville derfor fortsætte over vejen og ned på motorvejen via nedkørsel på den anden side. Hun kom kørende og bemærkede kun, at køretøjerne ramte hinanden. Hun kunne ikke nå at bremse, så hun fortsatte videre. Hun var ikke i tvivl om, at modparten havde trukket over den fuldt optrukne linje mellem højresvingsbanen og den bane, hun kørte i. Der skete ingen skade på klagers bil, hvorfor uheldet ikke blev anmeldt med det samme.
>
> Vi afviste herefter erstatningspligten overfor [modpartens selskab], som efterfølgende indhentede en forklaring fra et vidne, som holdt bag modparten. Af den forklaring fremgik det, at modparten holdt stille i kø, da klagers bil i høj fart kørte forbi modparten og derved ramte den.
>
> Vi anerkendte herefter erstatningspligten overfor [modpartens selskab] iht. FL § 103, stk. 2, da det var vidnefast, at modparten holdt stille, da uheldet skete, og betalte derfor modpartens krav iht. FL § 108, stk. 1 og meddelte klager, at vi på baggrund af vidneforklaring måtte anerkende overfor modparten.
>
> Klager har tegnet en ansvarsforsikring med fast præmie, men med en selvrisiko på 3.631 kr. Skaden på modpartens køretøj var imidlertid kun opgjort til 2.739,31 kr., hvorfor vi d. 17. september 2014 opkrævede dette beløb, da det var under selvrisiko.

Klager meddelte d. 3. november 2014, at han ikke accepterede skyld og derfor ikke ville betale selvrisiko. Ingen nærmere forklaring. Vi skrev til ham d. 5. november 2014 og forklarede på ny, at det var vidnefast, at modparten holdt stille i kø, da denne blev ramt af klagers bil. Det er i den forbindelse vores opfattelse, at det er uden betydning, om modparten eventuelt holdt lidt ovre i klagers bils vejbane ved sammenstødet. Det pålægger ikke modparten noget ansvar for uheldet.

Den vedlagte ankenævnskendelse omhandler en situation analog denne, hvor et køretøj holder uhensigtsmæssigt/ulovligt, hvor klager, som påkørte denne, stadig blev pålagt det fulde ansvar for uheldet.
I øvrigt vil vi bemærke, at hvis der havde været tale om, at der skulle ske en fordeling af ansvaret, er der ikke praksis for, at hver part bærer egen skade, hvorfor klager stadig ville blive opkrævet en del af modpartens skade svarende til andel af ansvar."

Nævnet udtaler:

I medfør af færdselslovens § 101, stk. 1 skal den, der er ansvarlig for et motordrevet køretøj, erstatte skader, som køretøjet volder ved færdselsuheld.

Selskabet er ansvarsforsikrer for klageren og kan i forholdet til modpartens selskab afgøre skyldsspørgsmålet, da selskabet hæfter direkte, jf. færdselslovens § 108, stk. 1.

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at en retsafgørelse mest sandsynligt ville resultere i, at klageren blev pålagt det fulde ansvar for færdselsuheldet. På det foreliggende grundlag kan nævnet derfor ikke kritisere selskabets afgørelse.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at et vidne har oplyst, at modparten holdt stille, da klagerens bil ramte modpartens sidespejl ved forbikørsel. Nævnet har endvidere lagt vægt på, at klageren har erkendt, at hustruen – der var fører af klagerens bil – fornemmede kontakt med modpartens bil, og trods dette stoppede hun ikke op og fik afklaret hændelsesforløbet med modparten.

Det, klageren har anført om modpartens position ud over den fuldt optrukne spærrelinje, kan ikke føre til et andet resultat.

4. 87011

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Poul Sørensen

Udskriftens rigtighed bekræftes

Kim Sparlund